

[Fiskeriministeren.]

suspenderet for tiden indtil udgangen af juli 1974, inden hvilket tidspunkt det er min hensigt at optage forhandlinger med de polske myndigheder og de interesserede parter inden for det danske fiskerierhverv med henblik på tilvejebringelse af en eventuel fremtidig ordning vedrørende de polske direkte landinger i Danmark.

Det vil for mig stadig være en vigtig opgave at bidrage til, at de danske filetfabrikker sikres de nødvendige råvareforsyninger af fersk fisk, men erfaringsmæssigt medfører ferielukning af virksomhederne og afvikling af arbejdernes ferier i de tilfælde, hvor virksomhederne ikke helt lukker, at mulighederne for at oparbejde tilførslerne af fersk fisk begrænses. Dette har i tidligere år ført til, at priserne på de danske fiskeauktioner er faldet meget kraftigt i sommertiden.

I betragtning af, at vi i feriemånederne ikke tidligere har haft landinger af fersk fisk fra polske trawlere, og under hensyn til, at de danske fiskeres landinger af bl. a. torsk og rødspætte efter de for indeværende år foreliggende statistiske oplysninger viser stigninger i forhold til 1973, har jeg ment det forsvarligt at følge en henstilling fra fiskeriets hovedorganisationer om at suspendere de polske landinger af fersk fisk i sommermånederne, og efter de foreliggende prognoser skulle denne suspension ikke kunne få følelige virkninger for filetfabrikernes råvareforsyninger.

Af *Camre* (S) til justitsministeren (11. juni 1974):

„Hvilke lovgivningsinitiativer m. v. agter ministeren at tage i næste folketingssamling for at forhindre det stigende antal tilfælde af vold og lignende overgreb mod børn?“
(Spm. nr. 290).

Begrundelse.

Det er velkendt, at brugen af korporlig afstraffelse af børn ikke i mindste måde er i tilbagegang.

Sagkyndige skønner ifølge dagbladet Poli-

tiken, at omkring 50.000 børn i Danmark til stadighed udsættes for en sådan vold fra forældrenes side, at de tager fysisk og psykisk skade deraf.

Der peges på, at forskellige psykiske afvigelser, herunder hjerneskader, hos forældrene er årsag til en stor del af disse overgreb.

På baggrund af dette store antal alvorligere overgreb må den hidtidige offentlige politik heroverfor siges at være slået fejl. Strafferammen og straffemuligheden heroverfor er begrænset, men det må formodes, at en forøgelse af strafferammen sammen med en øget offentlig oplysningsvirksomhed omkring voldens følger for børnene (henholdsvis om strafbarheden) i nogen grad kan bedre situationen.

Herudover må en adgang for børn til at vælge et andet hjem øges. Hvis det gennem de sociale og lægelige myndigheder konstateres, at et barn udsættes for vold eller misrøgt, bør barnet have frihed til at vælge bortadoption eller familiepleje uanset forældrenes vilje. For helt små børn bør myndighedens adgang til bortadoption øges.

Det vil være af interesse at bære, om ministeren vil tage effektive initiativer til at sikre børn mod fysiske og psykiske overgreb.

Justitsminister *Nathalie Linds* svar (26. juni 1974):

Straffelovens §§ 244-246 indeholder detaljerede bestemmelser om vold og legemsbeskadigelse. Bestemmelserne omfatter også forældres voldshandlinger over for børn. Den revselsesret, der traditionelt antages at tilkomme forældre og andre opdragere over for børn, må i dag antages at være yderst begrænset og omfatter ikke handlinger, der påfører barnet fysisk eller psykisk skade.

Strafferammen efter § 244 giver mulighed for at udmåle fængselsstraf i indtil 6 år, mens strafferammen efter § 245 og § 246 omfatter fængsel i indtil henholdsvis 8 år og 12 år. Der er således tale om meget strenge maksimumsstraffe, og der kan ikke antages